

Синкретизм предикативно-обставинних детермінантів: типологічні вияви та специфіка функціонування (на матеріалі сучасного газетного дискурсу)

У статті розглянуто специфіку функціонування детермінантів синкретичного типу в сучасному газетному дискурсі. Предметом дослідження стали основні форми реалізації синкретичної семантики детермінантним предикативно-обставинним компонентом із одночасним визначенням кваліфікаційних ознак цих синкретичних одиниць, а також їхня роль у формуванні адекватного сприйняття задуму автора реципієнтом.

Ключові слова: синкретизм, предикативно-обставинний детермінант, семантична достатність, газетний дискурс.

Постановка наукової проблеми та її значення. Аналіз досліджень цієї проблеми. У літературі з синтаксису за останні роки багато уваги приділяється другорядним членам речення, для яких характерний нечіткий зв'язок з іншими членами речення, певна незалежність функціонування. Такі другорядні члени речення В. В. Виноградов [2] кваліфікував як «поширювачі речення», пізніше такі компоненти отримали назву детермінантів, або «детермінувальних членів речення», або «вільних словоформ», а їх зв'язок з іншими членами речення почали називати «вільним приєднанням» [8, с. 77; 7, с. 165].

Суперечливий характер детермінувальних членів речення синкретичного типу не спростовує важливості подальшого їхнього вивчення, аби удосконалити теорію членів речення, а також проаналізувати специфіку реалізації синкретичності на різних рівнях синтаксичної системи.

Аналітичний огляд синтаксичних розвідок останніх років дав підстави зробити такий висновок: проблема детермінувальних членів речення дискусійна серед лінгвістів і на сучасному етапі розвитку синтаксичної науки, тому залишається актуальною. **Мета** статті – встановити типологічні вияви та специфіку функціонування предикативно-обставинних детермінантів синкретичного типу на матеріалі сучасного газетного дискурсу. Мета зумовлює вирішення таких **завдань**: 1) визначити диференційні та кваліфікаційні ознаки предикативно-обставинних детермінантів; 2) виявити особливості функціонування предикативно-обставинних детермінантів синкретичного типу в газетному дискурсі. Взявши до уваги численні спроби окреслити зміст такого семантико-синтаксичного явища, як детермінація, ми акцентуємо увагу на його диференційних ознаках і специфічному статусі в системі категорій синтаксису і, відповідно, функціонуванні й способах реалізації у сучасному газетному дискурсі. Як ілюстративний матеріал і фактологічну базу використано прості ускладнені синкретичними предикативно-обставинними детермінантами речення з газет «Україна молода», «Урядовий кур'єр», «Українська літературна газета», оскільки аналізовані синтаксичні конструкції орієнтовані на психологію передбачуваного учасника комунікації для адекватного сприйняття замислу автора і тісно пов'язані зі змістом інформації, її спрямуванням й адресованістю. Адже для досягнення певних завдань у публіцистичному дискурсі можуть використовуватися не тільки лексичні ресурси мови, а й та чи інша синтаксична конструкція, оскільки «синтаксис як найважливіший стилетвірний засіб міцно пов'язаний зі змістом висловлення» [4, с. 6].

Виклад основного матеріалу та обґрунтування отриманих результатів дослідження. Існування різних поглядів на питання про детермінанти в новітньому руслі досліджень синтаксистів сягає корінням у дискусію 70-х років ХХ ст., коли постало питання про самостійність / несамостійність детермінантів, структурну обов'язковість / необов'язковість. Урахування критеріїв номінативної та предикативної достатності потрібне для того, щоб точно кваліфікувати базу речення, її предикатно-актантний склад. Граматична правильність і семантична достатність – основні властивості предикативно й номінативно достатнього мінімуму або моделі будь-якого речення. Це вихідна точка розмежування модельних і немодельних поширювачів. Позамодельні поширювачі, якими є детермінанти, мають кваліфікуватися як факультативні. За межами предикатно-актантної структури конкретизується обставинне тло ситуації сирконстантом. Цей компонент тривалий час ототожнювався з обставинними детермінантами, тому дискусія про обов'язковість / необов'язковість сиркон-

стантів сприймається як продовження дискусії про детермінанти. Деякі дослідники сумніваються у семантичній і формальній специфіці детермінантів [1, с. 23], інші підкреслюють необхідність виділяти в складі речення компоненти «приреченневого рівня» (термін запропонувала О. А. Крилова). В українському мовознавстві ідею розгляду другорядних членів речення не тільки з формально-граматичного, а й семантичного боку підтримав І. Р. Вихованець. Специфіка висновків науковця полягає в тому, що між формально-граматичним і власне семантичним рівнями він встановлює проміжний семантико-синтаксичний. На власне семантичному рівні глибинної структури з другорядними членами речення (синтаксемами) співвідносяться семантими. Останнім часом у синтаксичній науці переважає погляд, згідно з яким детермінанти визнаються специфічною категорією саме семантико-синтаксичного рівня, особливим компонентом структури речення, поширювачем цілого речення. А. П. Грищенко та С. Я. Єрмоленко використовують термін «детермінанти речення», тобто члени речення, залежні від усього речення загалом, зараховуючи до детермінантів не тільки позиційно зумовлені елементи, а й звертання, вставні слова, вигуки.

Доказом на користь виділення детермінанта як самостійного компонента речення, який привносить додаткову семантику в речення, тобто не є конструктивно зумовленим компонентом, є факт необов'язковості такого компонента в структурі речення (вилучення детермінанта не впливає на основну семантику речення). З формально-граматичного погляду детермінант виступає факультативним поширювачем, який можна вилучити без порушення формальної будови речення. Як комунікативна одиниця речення не руйнується, проте втрачає свою семантичну конкретність, адже детермінант – це самостійний семантичний поширювач речення, наявність якого зумовлюється комунікативними потребами висловлення, пор.: **В експертному середовищі йдуть розмови про майбутнє ослаблення гривні на 10-20 %** (Україна молода. – 2013. – 31 січня) – **Йдуть розмови про майбутнє ослаблення гривні на 10-20 %**.

Отже, семантично й формально неелементарне просте речення, яке містить детермінант – компонент, що прислужується до реченневої предикативної основи загалом за допомогою реченневомодифікаційного підрядного синтаксичного зв'язку, відображає один із напрямів синтаксичного аналітизму, оскільки детермінанти легко вичленовуються з речення, пор.: **Серед золота і масштабної мішури гламуру не обійшлося без тривіального, але обов'язкового зображення «Путін крокує полем, а колоски сягають йому вище колін...»** (Україна молода. – 2013. – 31 січня) = **Не обійшлося без тривіального, але обов'язкового зображення «Путін крокує полем, а колоски сягають йому вище колін...»** + **Зображення знаходиться серед золота і масштабної мішури-гламуру**. Позиція детермінанта в структурі речення завжди периферійна, незалежно, чи в реченні наявна одна детермінантна субпозиція, чи їх значно більше: **За оприлюдненими даними Мінфіну (1), у цьому році (2) завдяки звицці жити на позичене (3) загальний держборг зріс на 5,3 млрд. доларів** (семантика відповідності (1) + семантика часу (2) + причини з негативним наслідком (3)); **Для купівлі валюти (мета) позичальники виходять на міжбанківський ринок і створюють тиск на гривню; В умовах високих абсолютних цифр (умова) таке зростання боргу призведе до чергової «пробойни» у бюджеті. Тобто наш борг просто зростає рік у рік – незалежно від економічної ситуації та декларацій політиків про наше вчора, сьогодні, плани і перспективи (допуст); За подібної кон'юнктури (умова) оренда окупиться і навіть дасть прибуток** (Україна молода. – 2013. – 31 січня). Блок детермінантів, який складається з декількох різнофункціональних компонентів (наприклад, із семантикою місця (1), часу (2), умови (3)), найчастіше розміщений на початку речення: **В експертному середовищі (1) після такої девальвації (2) в умовах високих абсолютних цифр (3) зростання державного боргу призведе до чергової «пробойни» у бюджеті**.

Враховуючи актуальні у синтаксичній теорії класифікації детермінантів, зокрема А. П. Загнітка [3], за семантикою розрізняємо такі найбільш продуктивні та вживані групи детермінантів: 1) фонові; 2) зумовленості; 3) детермінанти з характеризувальним значенням. У середині кожного семантичного типу вирізняють вужчі семантичні підгрупи, у складі яких виділяють детермінувальні моносемантичні компоненти та структури з відтінковими семантичними нашаруваннями (синкретичні детермінувальні компоненти), які стали предметом аналізу.

Засоби мовного вираження синкретичних відношень в українському синтаксисі витворилися внаслідок об'єктивної різноманітності зв'язків і взаємозалежностей між явищами реальної дійсності. Аналізуючи синкретичні детермінувальні компоненти, слід розрізняти значеннєвий синкретизм

семантико-синтаксичних відношень і функціональний синкретизм засобів вираження цих відношень. Синкретизм плану змісту зазвичай підтримується синкретизмом плану вираження, оскільки синтезовані властивості відповідно оформлені, тобто синтаксичні засоби (форма слова, службові слова, інтонація та порядок слів) інтерпретуються як мовні маркери синкретичних семантико-синтаксичних відношень. Значеннєвий синкретизм детермінантів породжується функціональним синкретизмом засобів вираження: особливостями синтаксичного зв'язку між компонентами, лексичною і граматичною природою поєднаних слів, невідповідністю змісту і форми підпорядкованого члена, що зумовлено його вторинним функціонуванням, а також синкретизмом категорійного значення відмінкової словоформи та синкретизмом прийменника.

Типовою репрезентацією детермінантних компонентів речення є прийменниково-іменникові форми, які залежать не від одного опорного слова, а пов'язані з реченням загалом.

У прийменниково-іменниковій системі сучасної української літературної мови відбуваються складні внутрішні й зовнішні процеси, адже мова – це органічна система, що постійно розвивається і характеризується взаємопроникненням і взаємовпливом явищ різних рівнів. Перегрупування функцій у межах одного елемента системи, перегрупування елементів усієї системи реалізовується через зникнення певних конструкцій, поповнення системи новими компонентами з синкретичним значенням. Рух прийменниково-іменникової системи від конкретних значень до абстрактних супроводжується збільшенням діапазону функцій певних конструкцій, а отже прийменниково-субстантивна форма може бути полісемантичного значення.

Ураховуючи те, що детермінанти належать до синтаксичних форм, які можуть ускладнювати семантичну структуру речення, а також те, що існує системне співвідношення прийменниково-субстантивних комплексів з категорією структурної схеми речення, ми дотримуємося думки про існування особливого різновиду детермінувальних членів речення – **предикативно-обставинних детермінантів**. Про необхідність виділяти названі детермінанти із власне обставинних зазначали А. А. Каминіна [6, с. 87–95] та В. П. Малащенко [7, с. 38–41].

Прийменниково-субстантивні форми детермінантів цього різновиду на формально-граматичному рівні виступають як самостійні поширювачі речення загалом, а на семантико-синтаксичному – як словоформи, що формують «предикативно-обставинний кваліфікатор» [7, с. 164], який бере участь у вираженні додаткової предикації та обставинної характеристики висловлення загалом:

1. *Завдяки комунікабельності господині, стенд із надписом Трупила «витягував» усю українську експозицію* (Україна молода. – 2013. – 31 січня). – *Через те, що господиня була комунікабельною, стенд із надписом Трупила «витягував» усю українську експозицію; **Через значне зростання обсягів видобутку вугілля, базова галузь регіону зненацька відчула гострий кадровий дефіцит*** (Україна молода. – 2013. – 09 січня). – *Через те, що значно зросли обсяги видобутку вугілля, базова галузь регіону зненацька відчула гострий кадровий дефіцит.*

2. *«Українки» ж, усупереч логіці, дружно поверталися спиною. «Ніхт фотографірен!»* (Україна молода. – 2013. – 31 січня). – *Незважаючи на те, що логіка була відсутня, «українки» дружно поверталися спиною. «Ніхт фотографірен!»; **Попри заспокоювання санітарних служб, в підземних виробках таки спостерігається підвищений рівень радіації*** (Україна молода. – 2013. – 09 січня). – *Хоч санітарні служби й заспокоюють, в підземних виробках таки спостерігається підвищений рівень радіації.*

3. *Згідно з наведеними даними, сталася 2921 надзвичайна подія...* (Україна молода. – 2013. – 09 січня). – *Як свідчать наведені дані, сталася 2921 надзвичайна подія...; **Згідно з оприлюдненими результатами досліджень Інституту медико-екологічних проблем Донбасу, так званий «паспортний» та біологічний вік професійного шахтаря різняться на 12–15 років*** (Україна молода. – 2013. – 09 січня). – *Як свідчать оприлюднені результати досліджень Інституту медико-екологічних проблем Донбасу, так званий «паспортний» та біологічний вік професійного шахтаря різняться на 12–15 років.*

4. *Задля захисту легень гірників від кам'яного пилу правила техніки безпеки вимагають працювати в очисній лаві винятково в респіраторях* (Україна молода. – 2013. – 09 січня). – *Щоб захистити легені гірників від кам'яного пилу, правила техніки безпеки вимагають працювати в очисній лаві винятково в респіраторях.*

Виділені конструкції, позначаючи відповідні ситуації з семантикою причини (1), допусту (2), відповідності (3), мети (4), містять додаткову предикацію, яка чітко виявляється у трансформованих

конструкціях (при перетворенні простого речення на просте ускладнене речення поліпредикативного типу або складне).

Поліпредикативні речення з предикативно-обставинними детермінантами, представленими прийменниково-субстантивним комплексом, є поширеним різновидом ускладнених конструкцій і характеризуються складною семантичною структурою, яка зумовлена взаємодією значень компонентів – слів, які беруть участь в утворенні аналізованих синтаксичних форм.

Основною умовою формування прийменниково-субстантивної синтаксичної форми синкретичного предикативно-обставинного значення є використання у її складі предикативних слів і прийменників з обставинним значенням. Прийменниково-субстантивний детермінувальний комплекс представлений автосемантичними словоформами в поєднанні з прийменником, який, взаємодіючи із керованою ним відмінковою формою іменника (або його аналога), перебирає на себе функцію вираження обставинного відтінка значення словоформи, а субстантив із значенням процесу, власності, стану виражає предикативну ознаку. Такі детермінанти можуть бути як поширеними, так і непоширеними:

1. *Завдяки тривалим перемовинам молодші «інженери людських душ» вмоцувалися і подумки готували цікаві запитання для гостя* (Урядовий кур'єр. – 2013. – 31 січня); *Від негнучкого керівництва державою зростає держборг* (Україна молода. – 2013. – 31 січня).

2. *На згадку він ще люб'язно погодився сфотографуватися гуртом із письменницьким загалом* (Урядовий кур'єр. – 2013. – 31 січня); *Для купівлі валюти позичальники виходять на міжбанківський ринок і створюють тиск на гривню* (Україна молода. – 2013. – 31 січня); *Для прикладу наша влада наводить Грецію* (Україна молода. – 2013. – 09 січня).

У наведених двох групах прикладів виділені прийменниково-іменникові комплекси містять предикативні ознаки причинової (1) та цільової (2) семантики.

Якщо в утворенні прийменниково-субстантивної детермінувальної конструкції бере участь предметний непредикативний субстантив, детермінант не може самостійно передавати додаткової предикації. Набути предикативного відтінка такий детермінант може тільки за умови поширення його предикатним словом: *Від стилю керівництва зростають інвестиційні індекси держави* (Україна молода. – 2013. – 31 січня). – *Зростають інвестиційні індекси держави, тому що таким є стиль керівництва*; *Через всеохоплюючу весняну тишу село Яреськи Шишацького району здавалося позбавленим ознак присутності людини* (Україна молода. – 2013. – 11 червня). – *Весняна тиша така всеохоплююча, що село Яреськи Шишацького району здавалося позбавленим ознак присутності людини*. Виключення складають конструкції з еліпсом предикатного слова-поширювача детермінантної словоформи: *Після такої девальвації наш борг зростає на 6 %* (Україна молода. – 2013. – 31 січня) – *Після того, як відбулася така девальвація, наш борг зростає на 6 %*; *Завдяки запланованій зустрічі приміщення місцевого осередку письменників трохи нагадувало розтривожений вулик* (Україна молода. – 2013. – 11 червня) – *Завдяки тому, що проводилася запланована зустріч, приміщення місцевого осередку письменників трохи нагадувало розтривожений вулик*.

Так, у сфері прийменниково-іменникових детермінантів предикативно-обставинного типу можна виділити: 1) члени речення, виражені прийменниково-іменниковою конструкцією із синкретичним предикативним й обставинним значенням; 2) члени речення, у яких для вираження предикативного значення використовується предикативне слово, що є обов'язковим поширювачем обставинної прийменниково-субстантивної конструкції.

Передаючи додаткову предикацію, аналізовані детермінанти співвідносяться або тільки з предикатом, або із судженням загалом.

У першому випадку ускладнена конструкція на семантичному рівні є моносуб'єктною поліпредикативною структурою, напр.: *Той після тривалих перемовин нарешті знайшов невеличке вільне «віконце» між читанням книжок та численними зустрічами з аудиторіями пишучої братії*; *У випадку недосягнення згоди обіцяють вдатися до акцій протесту*; *Мовний закон Ківалова-Колесніченка, попри свої кількісні норми, не покращив становища україномовних громадян на сході* (<http://www.radiosvoboda.org/content/article/24916939.html>); *Попри втрату підтримки партією влади та ознаки можливого взаємопоборення між окремими її представниками в мажоритарних округах, місцеві «об'єднані» демонструють нездатність скористатися отриманими можливостями*; *За таких обставин обати про власну популярність запізно* (<http://tyzhden.ua/Politics/5756>).

У другому випадку ускладнена конструкція на семантичному рівні сприймається як поліпредикативна структура з предикатами, співвіднесеними з різними суб'єктами: *Минулого тижня свій звіт розвитку світу до 2025 року оприлюднила Національна рада з розвідки; На межі згорання діяльності виявилися ще близько половини таких виробництв; Попри всі заходи ціна на лікарські препарати у 2–2,5 разу вища, ніж середньосвітова* (<http://ukrgazeta.plus.org.ua>); *За результатами аналізу політичної ситуації Кирило-Мефодієвське товариство зібрало конференцію вільних слов'ян* (там само).

У формуванні ускладнених конструкцій з предикативно-обставинними детермінантами можуть брати участь приєднано-субстантивні конструкції з різноманітною обставинною семантикою. Але найчастіше у газетних текстах використовуються приєднано-іменникові конструкції зі значенням умови, часової або супровідної семантики (80 % проаналізованої кількості предикативно-обставинних детермінантів). Зазвичай за допомогою названих поширювачів конкретизується час події, умови перебігу окресленої ситуації. Детермінанти з просторовою або просторово-умовною семантикою створюють певний семантичний ефект, тісно пов'язаний з цілями поширення: локалізація обмежує коло ситуацій, можливих за цих умов.

Із аналізу фактичного матеріалу випливає детермінанти, що репрезентовані приєднано-субстантивною конструкцією із додатковою предикацією, характеризуються тенденцією до відокремлення, що дає змогу максимально в межах простого речення виявити вторинність предикації цих членів речення: *За словами директора ТОВ «Сорбес Україна» Богдана Цуприка, за 9 місяців поточного року ціна необроблених лісоматеріалів підвищилася в середньому на 40 %; За даними Асоціації деревообробних і меблевих підприємств України, в Україну було імпортовано меблів на 200 мільйонів доларів США; За прогнозами Центральної Ради з розвідки, ЄС може розширитися за рахунок деяких Балканських країн, Туреччини та України; Як свідчать результати перевірок, за відсутності цінового контролю від початку року вартість лікарських засобів зросла на третину; «Попри всі заходи, ціна на лікарські препарати у 2–2,3 разу вища, ніж середньосвітова», – додає Володимир Курпіта, директор департаменту Мережі ЛЖВ* (<http://ukrgazeta.plus.org.ua>).

Висновки та перспективи подальшого дослідження. Отже, в системі детермінувальних членів речення сучасної української мови виділяють самостійні предикативно-обставинні поширювачі, які поряд із суб'єктними, об'єктними, об'єктно-обставинними та суб'єктно-обставинними детермінантами беруть участь у формуванні елементарних компонентів семантичної структури речення. Основною репрезентативною формою предикативно-обставинних детермінантів є приєднано-субстантивний комплекс, який привносить додаткову предикацію, співвідносячись або з реченням загалом, або лише із предикатом судження. Речення з предикативно-обставинними детермінантами на формально-граматичному рівні є специфічним різновидом ускладнених простих речень – моносуб'єктних або із кількома суб'єктами; на семантико-синтаксичному рівні такі речення наближуються до складних.

Визначаючи місце детермінантів синкретичного типу в системі другорядних членів речення, потрібно підкреслити, що це не нові другорядні члени, а самостійні конструктивно незумовлені компоненти речення, які привносять додаткову семантику, маючи специфічний статус у системі категорій синтаксису. Розглядаючи питання про статус детермінантів у структурі другорядних членів речення та пов'язуючи його з розв'язанням проблеми синкретизму, ми намагалися уникати категоричності в судженнях. Розглядаючи валентність конкретних предикатів (поверхневих, а не глибинних структур), доречно зазначити, що вони мають синкретичний характер, а валентність є семантико-синтаксичною. Можна припустити, що розвиток у детермінантів, репрезентованих приєднано-субстантивним комплексом, синкретичних значень пов'язаний передусім із тією первісною, прихованою предикацією, яка властива цим утворенням, оскільки вони за своєю семантичною природою характеризують ситуацію, є її кваліфікатором. Диференціація типових і синкретичних детермінувальних членів речення дає змогу виробити глибше та більш вільне трактування таких членів речення, обґрунтовує наявність семантичних варіантів при кваліфікації другорядних членів речення, а з методичного боку допомагає здолати догматизм у практиці викладання сучасної української мови в школі та вищих навчальних закладах.

Джерела та література

1. Беличова-Кржижкова Е. О модальности предложения в русском языке [Текст] / Е. Беличова-Кржижкова // Актуальные проблемы русского синтаксиса. – М. : Изд-во Моск. ун-та, 1984. – С. 49 – 78.

2. Виноградов В. Основные вопросы синтаксиса предложения [Текст] / В. Виноградов // Избранные труды. Исследования по русской грамматике. – М. : Наука, 1975. – 254 – 294 с.
3. Загнітко А. Теоретична граматики української мови: синтаксис : монографія [Текст] / А. Загнітко. – Донецьк, 2001. – 662 с.
4. Загнітко А. Сучасний політичний газетний дискурс: типологічні вияви й особливості синтаксису [Текст] / А. Загнітко // Донец. вісн. Наук. т-ва ім. Т. Шевченка. Т.16. – Донецьк : Схід. вид. дім, 2007. – С. 5–20.
5. Загнітко А. Сучасні лінгвістичні теорії: монографія [Текст] / А. Загнітко. – Вид. 2-ге, випр. і допов. – Донецьк : ТОВ «Юго-Восток, Лтд», 2007. – 219 с.
6. Камынина А. О полипредикативных конструкциях в простом предложении [Текст] / А. Камынина. – М. : Изд-во МГУ, 1974. – 52 с.
7. Малащенко В. Предикативно-обстоятельственные детерминанты в современном русском языке [Текст] / В. Малащенко // Филологические науки. – 1988. – № 6. – С. 38 – 41.
8. Шведова Н. К спорам о детерминантах: обстоятельственная детерминация простого предложения [Текст] / Н. Шведова // Филологические науки. – 1973. – № 3. – С. 66 – 77.

Наливайко Юлія Синкретизм предикативно-обстоятельственных детерминантов: типологические реализации и специфика функционирования (на материале газетного дискурса). Стаття продовжує ряд публікацій, посвячених особливостям функціонування детермінантів синкретического типу в сучасному газетному дискурсі. Розглядається проблема синкретизма в системі второстепенних членів речення. Проаналізовані способи реалізації синкретизма як специфічного явлення на рівні детермінантів. Предметом уваги стали основні форми реалізації синкретическої семантики в детермінантному предикативно-обстоятельственном компоненті.

Визначається роль і місце предикативно-обстоятельственных детермінантів в синоніміческій парадигмі простого ускладненого речення, представленого в сучасному газетному дискурсі. Одночасно визначаються кваліфікаційні ознаки предикативно-обстоятельственных синкретических детермінантів, а також їх роль в формуванні адекватного сприйняття замысла автора реципієнтом.

Ключевые слова: синкретизм, предикативно-обстоятельственный детерминант, семантическая достаточность, газетный дискурс.

Nalyvaiko Yuliia. Syncretism of Predicative Adverbial Determinants: Typology and Specificity of Functioning (Case Study of Newspaper Discours). The paper continues series of publications devoted to peculiarities of functioning syncretic determinants in the modern newspaper discourse. The article devoted to the problem of Syncretism in the System of the secondary parts of the sentence. This article is dedicated to the realization peculiarities of syncretism phenomenon in determinants. The author analyses the dominating formes of the syncretism semantics realization in the determinant components.

The paper focuses on defining place of adverbial determinants in the syntactic synonym paradigm, represented by the constructions of various types, on the basis of the modern publicistic discourse. Qualification features of the predicative adverbial syncretic determinants as well as their role in the formation of literal perception of the author's concept by the recipient are defined.

Key words: syncretism, predicative adverbial determinants, semantic sufficiency, newspaper discours.

Стаття надійшла до редколегії
24.07.2014 р.